

като да искахъ да кажѣтъ единъ другыму:
„може ли отъ това блаженство въ таж минутѣ
да бжде друго по-добро на тоя свѣтъ?!“

ХVII.

ДѢЛИОРМАНЪ(*).

Гора гѣста и равна. Простира ся малко на
далечь отъ Силистрѣжъ къмъ югъ и ся провличя
надалече дори до Шюмень; а отъ западъ зах-
ваща отъ камъ Разградъ и ся вдава кадѣ До-
бродженскы-тѣ голы полены.

Тукъ тамъ изъ помежду гѣсты-тѣ дибелы
шюмацы, въ най страшны мѣста, често ся
срѣщатъ селца, отъ по нѣколко махлы, кѣщы-
тѣ покрыты съ сено или плява. Тѣзи села ся
населѣни съвсѣмъ отъ Турцы, мѣжду кои-то и-
ма и такыва, назовани Казълбашы. По нейдѣ си
изъ тыя мѣста ся намиратъ израсли толкова вы-
сокы стары дървета, щото човѣкъ, ако бы ся
спрѣлъ отдолу, прѣзь гѣсты-тѣ имъ клонове,
никакъ не може имъ изглѣда върха.

Слънчевы-тѣ зары едва можахъ да пробѣ-
жтъ тыя многолиственны дървета и да озарятъ
съ свѣтлинѣ-тѣ си тукъ тамъ зеленѣ-тѣ равнѣ
моравѣ. Тукъ прѣхвърчатъ разны гласовиты

(*) Луда гора [Тур.]